

POSTANOWIENIE

28 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 28 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa K. Ltd. w S. - Korea Południowa
przeciwko A. Ż.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej K. Ltd. w S. - Korea Południowa
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 2 marca 2021 r., I AGa 8/21,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od K. Ltd. w S. (Korea Południowa)
na rzecz A. Ż. 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł
tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód K. Ltd. w S. (Korea Południowa) wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 2 marca 2021 r. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił potrzebą wykładni przepisów prawa wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), tj. art. 123 § 1 pkt 1 k.c. oraz art. 184 i 185 § 1-3 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2

k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (zob. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z 15 kwietnia 2021 r., IV CSK 617/20). Konieczne jest również wykazanie związku między oczekiwaną od Sądu Najwyższego wykładnią prawa, a wynikiem postępowania kasacyjnego (zob. postanowienia SN z 16 lipca 2020 r., II CSK 16/20, i z 15 października 2020 r., V CSK 153/20).

Powołane przez skarżącą wątpliwości interpretacyjne związane z przerwaniem biegu przedawnienia przez składane wnioski o zawezwanie do próby ugodowej, których wagi nie neguje Sąd Najwyższy, nie spełniały warunku wykazania związku wykładni przepisów prawa z wynikiem postępowania kasacyjnego. Sąd *meriti* swoją argumentację oparł nie tylko na twierdzeniu, że kolejny wniosek o zawezwanie do próby ugodowej nie wywołał skutku w postaci przerwania biegu terminu przedawnienia i dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu. Podzielił również argumenty Sądu pierwszej instancji, że powód nie wykazał wysokości szkody zgodnie z art. 23 ust. 1 i 2 Konwencji CMR. W podstawach kasacyjnych skarżący wprowadził sformułował zarzut naruszenia tego przepisu, ale rozstrzygnięcie sformułowanych przez skarżącego wątpliwości interpretacyjnych sformułowanych w przyczynach kasacyjnych mogłoby by mieć wpływ na wynik postępowania kasacyjnego wyłącznie przy założeniu, że zasadna okazałaby się podstawa kasacyjnej obejmująca zarzut naruszenia art. 23 ust. 1 i 2 Konwencji CMR. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwrócono bowiem uwagę, że związek między potrzebą wykładni przepisów prawa, jako przyczyną kasacyjną z

art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., a wynikiem postępowania kasacyjnego, nie może mieć warunkowego charakteru, uzależnionego od trafności poszczególnych zarzutów kasacyjnych, ponieważ wymagałoby to dokonania wyprzedzającego badania zasadności podstaw kasacyjnych na etapie orzekania w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, co jest wykluczone na tym etapie postępowania. Orzekając w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy kontroluje wyłącznie wystąpienie przyczyn kasacyjnych, a nie podstawy kasacyjne i objęte nimi zarzuty (zob. postanowienia SN z 29 czerwca 2019 r., I CSK 21/19). Związek między wykładnią przepisów wywołujących rozbieżności, wykazujący istnienie w sprawie przyczyny kasacyjnej, nie może być warunkowy, uzależniony od trafności zarzutów kasacyjnych lub części z nich.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).

as

[W.R.]